

[Gudme.]

dig betænkning. Jeg skal derfor her ved anden behandling i alt væsentligt nøjes med at henvise til betænkningen og kun fremhæve nogle hovedpunkter, som jeg finder særlig grund til at sige nogle ord om.

Jeg vil gerne sige, at i min gruppe ser vi gerne ændringerne med hensyn til vigepligten gennemført uden tøven. Vi tror, det er rigtigt, at vi nu får den toleddede regel i stedet for den treleddede regel, vi hidtil har haft. Vi synes, det er en smidig og fornuftig måde, man i justitsministeriet har udformet lovforslaget på, sådan at vi i perioden fra den 1. august i år og hen til den 1. januar 1977, hvor vi kan vente den samlede færdselslovsændring gennemført, ligesom glider over i kun at have to former for vigepligt i stedet for de hidtidige tre.

Jeg kan videre sige, at med hensyn til den betingede frakendelse er der også i min gruppe tilslutning. Vi anser det for en forbedring, anser det for opfyldelsen af et løfte, som vel allerede blev givet i forbindelse med en færdselslovsbetænkning i 1971 ved den lovændring, der da fandt sted. Dette løfte bliver nu indfriet med 4 års forsinkelse og bliver indfriet på en rimelig og fornuftig måde. Jeg tror, at denne lovændring vil vise sig at efterkomme det behov, som allerede dengang blev udtalt, efter at man måtte konstatere, at den praksis, som domstolene havde udviklet i kraft af den hidtidige § 70, var strengere, end vi i almindelighed ønskede det. Man får nu chancen, selv hvis man har begået en, skal vi sige undskyldelig fejl, for at redde sit kørekort første gang, men ikke anden gang, og mister det kun ubetinget, hvis det ikke er en undskyldelig fejl. Hvis der er tale om en fejl, der er udtryk for grov hensynsløshed og ikke bare noget, der er sket i løbet af et sekund eller en brøkdæl af et sekund, men noget, der har strakt sig over et længere tidsforløb, skal man ubetringet miste kørekortet. Men hvis det kun er klapfejlen, skal man have sin chance.

Vi synes, det er en rigtig lovændring, og jeg kan anbefale, at man stemmer for den.

Må jeg videre sige, at med hensyn til styrthjelmene er der i min gruppe lidt delte meninger. Der er nogle, der overfører synspunktet fra sikkerhedsselerne på styrthjelmene og siger, at der her er tale om et indgreb i den personlige frihed, som ikke bør

finde sted, og derfor vil der i så henseende blive begæret delt afstemning fra min gruppes medlemmers side.

Herefter har jeg kun to specielle områder, som jeg gerne vil ofre et par bemærkninger på. Det ene er det store og det, som først og fremmest har givet anledning til debat i forbindelse med denne færdselslovsændring, nemlig sikkerhedsselerne, hvor det drejer sig om underændringsforslag nr. 7, der i den radikale gruppe både vil have tilhængere og modstandere. Jeg hører selv til dem, der finder, at sikkerhedsselernes indførelse som en tvungen foranstaltning er nødvendig og ønskelig. Der er blevet argumenteret for dette synspunkt fra andre ordførere tidligere i dag, og jeg skal for mit vedkommende kun sige dette:

Debatten om, hvorvidt sikkerhedsseler er nyttige eller ej, tror jeg i virkeligheden vi godt kan forlade. Langt de fleste af dem, der vil stemme imod sikkerhedsseltevangen, erkender vel, at det statistiske materiale, der foreligger, viser, at sikkerhedsseler i langt de fleste tilfælde vil have en gavnlig virkning, og at man kun i ganske få teoretiske undtagelsestilfælde kan påvise, at den, der sad i sikkerhedsseler, er kommet værre af sted, end hvis han ikke havde været i sele.

Derfor ligger argumentationen på et andet leje, nemlig på det leje, om det er rimeligt at påbyde borgere, at de skal have en sådan adfærd, at de under kørsel skal spænde sig fast i en sikkerhedsseler. Jeg hører til dem, der finder, at det er rimeligt ud fra det synspunkt, at der her er tale om farlig virksomhed. Motorkørsel er vel i virkeligheden den hyppigst forekommende farlige virksomhed, vi overhovedet har, og det har været et almindeligt ledende synspunkt inden for lovgivningen, at dér, hvor der er farlig virksomhed, er samfundet også berettiget til at påbyde en vis adfærd. Det gælder, når det drejer sig om farlige arbejdspladser, når det drejer sig om flyvning, når det drejer sig om, at når man arbejder med stærkstrøm, skal man optræde på speciel måde, og hvis man går på arbejdspladser, hvor der er risiko for, at noget styrter ned, så skal man gå med en hjelm på hovedet.

Når man kører i trafikken, er man til stadsighed udsat for en betydelig risiko, risiko for påkørsel, for lemlæstelse og død, og hvis